Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru , judecător – Balan Gheorghe
Dosarul nr. 2r-2221/24
2-24065232-02-2r-29072024

D E C I Z I E

26 septembrie 2024 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

În componența:
Președintele completului, judecător Pulbere Ruxanda
judecători Dulghieru Dorin și Cașcaval Andrei

examinând fără participarea părților, recursul declarat de OCN ”FINANCE LEASING COMPANY” SRL,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Vizant Valentin împotriva OCN ”FINANCE LEASING COMPANY” SRL cu privire la restituirea automobilului în posesie și folosință,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 24 iunie 2024,

c o n s t a t ă:

Pretențiile din acțiune:

La 14 iunie 2024, Vizant Valentin s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva OCN „FINANCE LEASING COMPANY” SRL solicitând restituirea în posesie și folosință a automobilului de model „*****”, cu n/î **********și încasarea cheltuielilor de judecată suportate în prezentul proces judiciar.

Suplimentar, reclamantul a solicitat aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, prin punerea sub sechestru a mijlocului de transport, automobilul de model „*****”, cu n/î **********.

Aprecierea primei instanțe:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 24 iunie 2024, a fost admisă cererea lui Vizant Valentin privind asigurarea acțiunii și, respectiv, s-a aplicat sechestru pe automobilul de model „*****”, cu n/î **********, până la soluționarea definitivă a cauzei civile la cererea de chemare în judecată a lui Vizant Valentin împotriva OCN „FINANCE LEASING COMPANY” SRL cu privire la restituirea automobilului în posesie și folosință.

Solicitările din recurs:

La 16 iulie 2024, OCN ”FINANCE LEASING COMPANY” SRL, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 24 iunie 2024, solicitând casarea acesteia.

În motivarea recursului, pe lângă circumstanțele de fapt ale pricinii legate de fondul cauzei, s-a indicat că încheierea contestată a fost emisă de judecător, neintrând în esența cererii de asigurare a acțiunii.

Astfel, recurentul consideră că în cererea privind asigurarea acțiunii reclamantul nu a indicat nici un motiv rezonabil, care va dovedi necesitatea asigurării acțiunii, or, s-a referit numai la normele legale, care reglementează procedura asigurării acțiunii.

Termenul declarării recursului:

Potrivit art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

La caz, dat fiind faptul că din materialele cauzei nu se poate constata data recepționării încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 24 iunie 2024, Colegiul civil consideră că, recursul OCN ”FINANCE LEASING COMPANY” SRL a fost depus în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanței de recurs:

Verificând argumentele cererii de recurs, în raport cu prevederile legislației în vigoare aplicabile speței în cauză și materialele anexate la dosar, Colegiul consideră recursul neîntemeiat și pasibil de respingere, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 424 Cod de procedură civilă, curțile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

În conformitate cu prevederile art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

În temeiul art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Din materialele dosarului instanța de recurs reține că Vizant Valentin s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva OCN „FINANCE LEASING COMPANY” SRL solicitând restituirea în posesie și folosință a automobilului de model „*****”, cu n/î **********și încasarea cheltuielilor de judecată suportate în prezentul proces judiciar. Suplimentar, reclamantul a solicitat aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, prin punerea sub sechestru a mijlocului de transport, litigios.

Astfel, prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 24 iunie 2024, a fost admisă cererea lui Vizant Valentin cu privire la asigurarea acțiunii și, respectiv, s-a aplicat sechestru pe automobilul de model „*****”, cu n/î **********, până la

soluționarea definitivă a cauzei civile la cererea de chemare în judecată a lui Vizant Valentin împotriva OCN „FINANCE LEASING COMPANY” SRL cu privire la restituirea automobilului în posesie și folosință.

Cu referire la normele procedurale aplicabile cazului dat, instanța de recurs menționează că potrivit art. 174 alin. (1) Cod de procedura civilă, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanța dispune în aceeași zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

Corespunzător art. 175 alin. (1) Cod de procedura civilă, în vederea asigurării acțiunii, judecătorul sau instanța este în drept: a) să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane; a[1]) să noteze acțiunea, în registrele de publicitate prevăzute de lege, în raport cu drepturile pârâtului; b) să interzică pârâtului săvârșirea unor anumite acte; c) să interzică altor persoane săvârșirea unor anumite acte în privința obiectului în litigiu, inclusiv transmiterea de bunuri către pârât sau îndeplinirea unor alte obligații față de el; d) să suspende vânzarea bunurilor sechestrate în cazul intentării unei acțiuni de ridicare a sechestrului de pe ele (radierea din actul de inventar); e) să suspende urmărirea, întemeiată pe un document executoriu, contestat de către debitor pe cale judiciară, iar potrivit alin. (2) al aceluiași articol, judecătorul sau instanța dispune, la cererea participanților la proces, aplicarea și a altor măsuri de asigurare a acțiunii care să corespundă scopurilor specificate la art. 174. Pot fi admise concomitent mai multe măsuri de asigurare a acțiunii dacă valoarea bunurilor sechestrate nu depășește valoarea acțiunii.

Din conținutul normelor citate, rezultă că, asigurarea acțiunii civile constă dintr-o totalitate de măsuri silite temporare dispuse de către judecător sau instanța de judecată la solicitarea părții interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive. Aceste măsuri au următoarele particularități: sunt urgente (chestiunea privind aplicarea sau refuzul aplicării lor se soluționează rapid și într-o procedură simplificată); au un caracter temporar; au drept scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului; urmează să fie în concordanță cu obiectul acțiunii.

Cu toate că, aplicarea sechestrului în scopul asigurării executării hotărârii judecătorești, reprezintă o ingerință în exercitarea dreptului de proprietate, Colegiul civil reține că aceasta însă este admisă de lege în vederea garantării dreptului la un proces echitabil în sensul art. 6 CEDO, și anume asigurarea executării eventualei hotărâri judecătorești.

Totodată, pentru a fi conformă exigențelor de proporționalitate, ingerința în exercitarea dreptului de proprietate nu trebuie să fie lipsită de o bază rezonabilă (Lithgow Dangeville vs France nr. 36677/97 din 16. 04. 2002, §64, Zwierzynski vs Polonia nr 34049/96 din 19. 06. 20*****§71). În altă cauză, (nr. 18465/91 Air Canada

vs Regatul Unit) Curtea a reținut că măsura sechestrului judiciar *(în speță - sechestrul asigurător*) reprezintă o reglementare a folosinței bunurilor, mai exact, un control privind utilizarea bunului, astfel că titularului îi este limitat atributul de folosință din componența dreptului de proprietate.

Mai mult, în sensul interpretărilor date de CEDO art. 1 Protocolul nr. 1 al Convenției, dreptul de proprietate nu este un drept absolut, limitările acestui drept fiind admise de Convenție. Or, în cauza Proda vs Moldova, cererea nr. 49806/99, Curtea a stabilit că art. 6§1 asigură oricărei persoane dreptul de a înainta orice pretenție cu privire la drepturile și obligațiile sale cu caracter civil în fața unei instanțe judecătorești sau tribunal; în acest fel el cuprinde *dreptul la o instanță,* din care dreptul de acces, adică dreptul de a institui proceduri în fața instanțelor judecătorești în litigii civile, constituie un aspect. Totuși, acest drept ar fi iluzoriu dacă sistemul de drept al unui Stat Contractant ar permite ca o hotărâre judecătorească irevocabilă și obligatorie să rămână neexecutată în detrimentul unei părții. Ar fi de neconceput ca art. 6§1 să descrie în detaliu garanțiile procedurale oferite părților aflate în litigiu - proceduri care sunt echitabile, publice și prompte - fără a proteja executarea hotărârilor judecătorești.

Prin urmare, instanța de recurs apreciază ca întemeiată concluzia instanței de fond cu referire la aplicarea sechestrului pe mijlocul de transport de marca „*****”, or, acțiunile instanței au fost îndreptate spre conservarea situației la momentul de față și asigurarea executării eventuale a unei hotărâri judecătorești, raportate la interesele individuale ale reclamantului, dar și respectând interesele pârâtului asigurând astfel un just echilibru de proporționalitate între interesul general și cel individual.

Suplimentar, instanța de recurs menționează, că, la pronunțarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, instanțele vor verifica: raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare; probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asigurătorii; dacă există *periculum in mora* (pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare); asigurarea unui echilibru între interesele părților cointeresate; preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terți în cazul aplicării măsurilor de asigurare; în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate e în corelație cu obiectul acțiunii înaintate și dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare; - dacă măsura de asigurare solicitată nu corespunde cu însăși obiectul acțiunii, fapt care este inadmisibil.

Or, având în vedere scopul aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii, și dat fiind faptul că bunul litigios este unul mobil, de altfel persistând riscul pieirii acestuia în urma mai multor împrejurări care pot să nu țină de comportamentul ambelor părți, instanța de recurs consideră că prima instanță a emis o încheiere legală și întemeiată.

În aceiași ordine de idei, instanța de recurs apreciază ca fiind declarative argumentele recurentului cu privire la netemeinicia concluziei instanței de fond

referitor la aplicarea sechestrului, deoarece, la pronunțarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare, instanța de fond a verificat raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare; probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asigurătorii; existența pericolului de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare; asigurarea unui echilibru între interesele părților cointeresate; preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terți în cazul aplicării măsurilor de asigurare; corelația măsurii solicitate, obiectului acțiunii și maniera în care va asigura realizarea de fapt a scopului măsurii de asigurare; neadmiterea corespunderii măsurii de asigurare solicitate însăși obiectului acțiunii.

De asemenea, Colegiul civil constată că în principiu, măsurile asigurătorii sub nici o formă nu-i încalcă nici un drept sau/și obligație a recurentului, or, OCN ”FINANCE LEASING COMPANY” SRL nu a fost lipsit de dreptul și posibilitatea utilizării în continuare a bunului mobil, iar sechestrul limitându-se pe faptul imposibilității pârâtului/recurent de a-l înstrăina.

În concluzie, instanța de recurs menționează, că, potrivit art. 432 alin. (1) Cod de procedura civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs, în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, însă în motivarea cererii de recurs, recurentul nu a invocat careva circumstanțe asemănătoare celor menționate.

Din considerentele menționate și având în vedere că încheierea primei instanțe este întemeiată și legală, instanța de recurs ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat și a menține încheierea contestată.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a), 428 Cod de procedura civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de OCN ”FINANCE LEASING COMPANY” SRL.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 24 iunie 2024, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Vizant Valentin împotriva OCN ”FINANCE LEASING COMPANY” SRL, cu privire la restituirea automobilului în posesie și folosință.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele completului,
judecător Pulbere Ruxanda

Judecători Dulghieru Dorin

Cașcaval Andrei